

A **Obiectio**
contra Auer.
ablatione rationabilitatis. Sed ista solutio Auer. uidetur
imaginarid quod primo corruptipit esse formam ignis
ablato calore & ad ablationem formæ aufertur substantia
cōposita totius ignis. sed hic est duplex error sicut uidetur,
num quia quod per se primo corruptipit esse cōpositū,
sicut etiam quod per se primo generatur est cōpositum, nā
forma non generatur, neq; corrumpitur per se, sed per ac-
cidens, ut patet. 7. Meta. tex. commen. 26. & 31. unde Auer.
12. diuino. commen. 1. & scribit imaginatio super creationes
formarum induxit homines dicere formas esse, & datorē
esse formarum, tum etiam quia argumentum adhuc stat,
quia si ad ablationem caloris aufertur forma ignis, sed per
uos forma ignis est substantia. igitur adhuc argumentum
Alex. uidetur stare. Nisi esset quod pro tanto dixit illud
Auer. ut inueneret ablationem qualitatum & accidentium
non esse primam causam ablationis substantiarum per uia
primæ intentionis, quia accidentia sunt propter substantia
principaliter sicut imperfectum & deterius rei perfectioris,
& nobilioris gratia est, ut dicit Aristote. in 7. Politicæ, unde
ablatio qualitatum & proprietatum inseparabiliter inse-
quentium substantiam, est sicut causa sine qua non, aut per
accidens ablationis substantiarum non prima causa, nam
non potest saluari forma ignis in materia sine caliditate,
non quia caliditas sit ignetas, sed quia est dispositio eius,
& isto modo credo dictum Auer. debere intelligi. Aut alii
ter dici potest q; Auer. loquitur de ablatione quæ est secun-
dum intellectum sicut intelligitur. diffinitione priori fecit
dum naturam in qua dicitur priora secundum naturam sunt
quæ cunctq; possunt esse sine aliis, & alia non sine ipsis, sicut
supra dictum fuit in limitatione illius propositionis, & sic
dicimus quod ablata per intellectum forma ignis primo,
& per se aufertur ignis, sed ablata caliditate non aufertur
ignis, nisi per uia signi, pro quanto talis ablatio arguit abla-
ta tum fuisse formam ad quam concomitantur: tanquam na-
turalis & inseparabilis proprietates, & sic intelligitur dictum
Porphyrii in communitatibus dum dixit quod propria in
terempta interinunt ea quorum sunt propria & his inter-
pēs ipsa simul interinunt, nam ut inquit ibi Boe. species
& propria cum sunt æqualia alterna se uice consumunt. nā
si non sit risibile homo non erit, & si homo non sit risibile
non manebit, tamen prima est per uiam signi, & secunda est
per uiam causæ, & sic ubi ad ablationem alicuius sequitur
per uiam causæ ablatio substantiæ illud est substantia, sed
fallit si fuerit per uia signi. Ad aliud autem motium Ale-
xandri dicendum q; Arist. in 2. de Gene. & corru. in tex. cō.
49. inquit. terra quidem aeri igni uero aqua contraria est ut
contingit substantiam substantiæ contrariam esse. quod p
tanto dixit, quia substantia secundum suum esse substantiale
non contrariatur alteri substantiæ, sed merito suarum qua-
litarum Sed contra obiicit Alexan. nam Arist. in eodem. 2.
de Gene. in tex. cō. 24. inquit elementa autem omnia habet
contrarietatem adinuicem, quia differentiæ contrariæ sunt,
manifeste autem patet q; per differentias non potest intel-
ligere nisi illas quæ ponuntur in diffinitionibus elementor-
rum, cum itaq; caliditas ponatur in diffinitione ignis & fri-
giditas in diffinitione aque: sequitur manifeste quod sunt
substantiæ, quia substantia, nō diffinitur per accidentia. Ad
hoc autem respondet Com. in 5. Phy. cō. 1. & aliter glossan-
do prædictam authoritatem dicens, & opinandū est quod
substantiæ simplices sunt contrariæ secundum qualitates
suas, & propriæ qualitates in eis non sunt substantiæ, & si
assimilentur substantiis, quoniam impossibile est ut aliquid
in aliquot de aliquo prædicamento, & in alio fit de aliis,
ita q; calor in homine fit de qualitate, & in igne de substan-
tia, sed est in igne propinquus substantiæ, & ideo accipitur
in diffinitione loco differentia & in aliis cōpositis est re-
motus à substantia ubi aduerte quod quodam differentia
substantiales rerum sunt nobis ignote, tunc in diffinitioni-
bus rerum circumlocutiua ponere possimus qualitates et
accidentia propria sicut testatur Auer. in 6. Meta. cō. 30. &
& in 7. Meta. cō. 41. & Auicem. in 5. ius. Meta. inquit. quod
difficilis percipiendi differentias rerum, & paucitas no-

minū, aut hoc, aut illud facit declinare nos à principali ad
comitans. Sed est dubium propter quod Com. dixit quod
in elemētis huiusmodi qualitates sunt propinquiores sub-
stantiæ, quam in cōpositis. Nisi esset quia ut scribit Cō.
in 4. Cœli & mundi. in cō. 40. quanto aliqua forma magis
fuerit diminuti esse, tanto dignius est, ut diffiniatur per acci-
dentia, & quanto fuerit forma perfectioris esse, tanto di-
gnius magis accidentia diffiniri per ipsam, & elemēta sunt
formæ imperfectissimæ propter maximam propinquitatē
quam habent ad primam materiam, ideo in elemētis sunt
propinquiores substantiæ huiusmodi qualitates. Accedit
etiam quod tales qualitates uidentur esse accidentia, ppria
inseparabiliter cōcomitantia tales formas. unde Auer. inq. t.
in 8. Meta. cō. 5. in calce com. & scire debes q; actio formæ
ignis quæ sequitur formam ignis est calor maximus & mo-
tus ad superius, & calor in igne est sicut abscisio in acumi-
ne gladii, non sicut ablatio in ablato, hoc est dictū quod si-
cut abscisio est accidens inseparabile ab acumine gladii, sic
est de calore respectu ignis, & nō est sicut ablatio in ablato,
hoc est non est eius differentia substantialis, ad cuius abla-
tione primo, & p; aufertur eius substantia sicut ad ablatio-
nem differentia substantialis primo, & immediate aufertur
species constituta per ipsam. sic igitur dicimus elementa
esse contraria ratione suarum qualitarum, ut quia caliditas
contrariatur frigiditati, sic ignis ratione quia calidus contra-
rius est aque ratione quia est frigida, & ideo Arist. dixit igni
contrariam esse aquam, ut coniungit substantiam substantiæ
esse contrariam. Sed dices quorum propria sunt contraria
ipsa sunt contraria, sed pprietates elementales sunt contra-
riæ, ergo elementa ipsa sunt contraria. Amplius Cō. 1. ca.
de substantia orbis dicit, q; formæ elementales sunt cōtra-
riæ, & ideo passiuæ quodammodo dicuntur contraria, &
quodammodo dicuntur esse similia. Amplius in 1. Phy. cō.
52. expresse dicit, & similiter etiam nihil prohibet ut sub-
stantiæ sint contrariæ secundū formas, non contrariæ scdm
subiectū, & sic dicere quod substantia non est contraria sub-
stantiæ scdm subiectū est uerū, & quod substantia est cōtra-
ria substantiæ scdm formā est uerū etia, & hoc adiurat Alex.
dum dixit, q; in substantiis simplicibus potest esse contrarietas,
non in cōpositis, & Alex. intelligit hoc quod Arist. dicit
in prædicamentis, quia dicit quod proprium est substantiæ
non habere contrarium de substantiis cōpositis non de
simplicibus. Arist. n. dicit in li. de Gene. & corrup. q; corpo-
ra simplicia sunt contraria. Amplius in sua expositione li.
per 4. Meteo. inquit, q; hæc quatuor sunt elementa per uir-
tutes actiuas, & passiuas, & per consequens uult quod qua-
litates actiuæ, & passiuæ sunt causæ formales elementorū.
Ad primum istorum Com. dereliquit solutionem sub di-
bio in 5. Phy. cō. 1. inquit enim utrum ait illa quæ ppria
sunt contraria necessario sunt contraria, aut diuersa, consi-
derandum est, sed nō hic quod pro tanto dixit quia ita spe-
culatio pertinet ad Diuinum. nam ut scribit Philosophus,
in 4. Primæ philosophiæ. in tex. com. 5. Philosophi est de
omnibus posse speculari. nam si non Philosophi, quia erit
qui inuestigabit si idem Socrates sedens, aut si uia unum cō-
trarium, aut quid est contrarium, aut quoties dicitur: & in-
fra in tex. com. 5. ibidem habet. Et ideo non est Geometriæ
speculari quid contrarium, aut perfectum, aut unum, aut ens,
aut idem, aut diuersum, nisi esse suppositione. Dicimus nos
tamen q; illa quorum propria sunt contraria, non oportet
illa semper proprie & formaliter loquendo contraria esse,
nam in simili licet ens semper diuidatur per contrarias
differentias, non tamen ens semper diuiditur in contrarias spe-
cies, licet illud possit quandoq; contingere, dicimus n. qd
animal diuiditur per rationale, & irrationale tanq; per differe-
ntias cōtrarias, & tñ homo, & asinus quæ sunt species, nō
sunt contraria. Ex aduerso ait color diuiditur per congrega-
tium, & per disgregatum uisus tanq; per contrarias,
differentias, & species constituta per illas sunt cōtrariæ, ut
delicet albedo, & nigredo, & sic debet tenere in simili, un-
de stat q; proprietates contrariæ proueniunt quæq; à con-
trariis causis formaliter, ut rarefacere & condensare, quæ

Solutio. 1.

Solutio. 2.

M
C

Replica cō.
tra Com.

Obiectio

Obiectio

D

Obiectio

E

Obiectio

Obiectio

Solutio.
F

Obiectio